



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Catalogus Abbatum Sacri Montis Casini. cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

gintaquinque, unde Versus,

Mitis, & inuicte Christi uerna Benedicte,

In Cælo sisti, tot fratres promeruisti;

Quingentos quinque quingenos millia quinque,

Ad te translatos, prius omnes canonizatos.

Reges etiam duos, & alios Principes uiros, de quibus in sequentibus agemus. Incipiemus autem catalogum à S. P. N. Benedicto, ut series continuata melius dignoscatur.

Catalogus Abbatum, i Montis Casini. Cap. III.



ANCTVS Benedictus, natione Romanus, patria Nursinus, Vniuersalis Cœnobitarum in Occidente institutor, & Doctor, ac Casinensis Archisterij primus fundator, claruit miraculis annis 48. Præfuit Monasterio Casinensi annis 14. Obijt anno Domini 542. uel 543. Indictione 5. uel 6. die 25. Mensis Martij Sabbatho Sancto Paschæ illucescente, & sepultus est in Oratorio S. Ioannis Baptistæ. Vixit annos 62.

Sanctus Constantinus Sanctissimi P. N. Benedicti discipulus, cuius mentionem facit S. Gregorius Papa Dial. libr. 2. cap. 1. eo enim enarrante uitam tanti Patris se composuisse refert, ob sanctitatis, & sapientiæ meritum dignus iuentus est, qui Patri suo in Abbatia regimine succederet: quo gubernante multa Ordinis Monasteria diuersis in locis, & præcipue in Hispania, & Gallia per S. Maurum fundata sunt. Vixit ad annum Domini 560.

Sanctus Simplicius, eiusdem Patris discipulus, ac tertius post eum Casinensis Abbas, regulam, quam suus magister ediderat publicè legendam omnibus Monachis tradidit; & cum esset Poeticæ etiam laude clarus, versus nonnullos de eadem re descripsit; tantusque fuit, ut post mortem Sanctorum catalogo pro meritis, fuerit adscriptus. Obijt circa annum Domini 576. & sepultus est Casini iuxta magistri sui corpus.

Sanctus Vitalis, Abbas Casinensis quartus, floruit anno 580. Sanctus Bonitus Abbas Casinensis quintus, cuius tempore crudelissimus Beneuentanorum Dux Zotho, noctu Casinum ingressus, locum in prædam & direptionem dedit, & ad solum usque subuertit. Quæ celeberrima monasterij clades illa fuisse uiderur, quam di-

no Gregorio teste Sanctissimus P. Benedictus futuram prædixit, affirmans uix apud Deum potuisse obtinere, ut ex eo loco sibi animæ concederentur. Dum autem Longobardi prædæ asportandæ essent intenti, Bonitus Abbas cum omnibus Monachis, euasit, textum Regulæ, propria S. P. manu conscriptum, pondus libræ panis, ac uini mensuram, necnon & uestimenta, ac calciamenta eiusdem Patris, ac sororis eius secum ferens, Romam incolumis peruenit: & benignè à Pelagio Papa II. exceptus, ex eiusdem concessione iuxta Lateranense Patriarchium sibi, & Monachis suis monasterium statuit anno Domini 589. & in honorem Sanctorum Ioannis Apostoli & Euāgelistæ, ac Pancratij martyris consecrari fecit; singulo quoque anno Monachos duodecim à Laterano, ad Casinense cœnobium, ad S. P. Benedicti corpus custodiendum transmittens. Habitauerunt autem Monachi Casinenses in Lateranensi Monasterio annis 130. usque ad annū Domini 719. qui fuit S. Gregorij Papæ II. annus quartus.

A N N O T A T I O.

Leo Ostiensis S. R. E. Card. lib. 1. Hist. Casin. cap. 1. dicit hanc Monasterij destructionem accidisse anno Domini 586. Sed cum postea dicat Romam Monachos fugisse tempore Pelagij Papæ II. & ibidem 130. annos habitasse, usque ad restorationem eius, quod capite 4. restauratum refert sub Gregorio Papa III. manifestum est, aut cum errare, aut certe mendum in impressione latere. Pelagius enim secundus non nisi sedere capit anno Domini 579. seditque usque ad 591. & usque ad tempora Gregorij III. qui creatus est anno 731. anni non 130. sed 163. intercesserunt. Mendum est, & in quodam veteri MS. Casinensi, ubi sic dicitur: Petronax quidam ciuis Brixianus, Stephani Pont. Ro. suasionibus, B. Benedicti Monasterium Casinense ædificiis, & Monachorum frequentia instaurauit, anno posteaquam à Longobardis destructū fuerat 112. regnante Anastasio Imp. hæc ibi: Huius verò scripti opinionem sequi etiam videtur Anastasius bibliothecarius in epitome Chronici Casinensis, siue libello de translatione corporis S. P. Benedicti, at longioris multum temporis interuallum adsignat, uidelicet 185. annorum, qui si incipiuntur computari ab anno 568. a Leone notato, recte in annum primum Stephani Papæ III. dicti II. qui fuit 752. desinent: at eo tempore Imperabat Constantinus Copronymus eratque Imperij sui annus 12. Anastasius autem Artemius anno 716. Imperij sui secundo, abdicauerat, sedente Romæ Gregorio Papa I I. ad cuius tempora monasterij Casinensis restauratio referenda est, cuius persuasionibus (non autem Gregorij III. ut Leo, aut Stephani, ut Anonymus ille MS. male notarunt) Petronax

tronax

tronax ad monasterij reedificationem se accinxit, & eodem Pontifice, necnon Gregorio III. ac Zacharia iuuantibus, in optimum statum reformauit, ut rectissime, temporum serie incorrupta ubique seruata, annotauit doctissimus, & diligentissimus Carolus Sigonius de Regno Italie, lib. 1. ad annos 589. & 719. secundum cuius castigationem præfati tres auctores corrigendi sunt, & eorum errores animaduertendi.

Abbatēs Casinenses, in Lateranensi Monasterio Romæ præfidentes. Cap. IIII.



ANCTVS Bonitus, quintus Casinensis Abbas, Lateranensis uerò primus, post ædificationem illius Monasterii, præfuit aliquot annis, & sanctitate clarus migravit in cælum.

Sanctus Valentinianus, S. P. Benedicti discipulus, secundus Lateranensis Abbas, & unus ex eis qui S. Gregorio vitam S. P. Benedicti narrarunt, quo præfidente ordo monasticus per totam Britanniam, & Scotiam Petro Diacono in catalogo Abbatum monasterij Casinensis referente, dilatatus est, gregem sibi commissum verbo, & exemplo pietissime rexerit, & tempore S. Gregorij I. Papæ ex hac uita migravit.

ANNO TATIO.

Puto irrepisse apud Tritemium de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 9. ut hic S. Valentinianus, præfectus Lateranensi cœnobio dicatur à Sancto Benedicto, pro Bonito: facilis enim est lapsus unius dictionis in aliam: non enim illo tempore uinebat S. P. Benedictus, nec quicquam de Lateranensi monasterio legitur usque ad Boniti tempora, qui præfatum S. Valentinianum moriens, in regimine sibi succedere iussit.

Gregorius, tertius Lateranensis Abbas, uixit anno Domini 600.

Sanctus Theodorus, quartus Lateranensis Abbas, & S. P. Benedicti discipulus, uir sanctus, & Deo dilectus, magnæ charitatis, & abstinentiæ fuit. Huius tempore S. Faustus Monachus, peregrinationis S. Mauri in Gallia Comes, ad Lateranense cœnobium rediit, & ibidem uitam eiusdem Sancti Mauri eleganter composuit, quam Bonifacius Papa sua auctoritate comprobauit. Vixit Theodorus anno Domini 608.

Ioannes, quintus Lateranensis Abbas,

Leo, sextus Lat. Abbas.

Vrsus,